

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: **P., s. r. o., so sídlom P.**, IČO: X., zastúpený advokátskou kanceláriou F. P., s. r. o., so sídlom G., IČO: X., proti povinnému: **I. S., nar. X., bytom V., o vymoženie 1 228,18 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 8Er 548/2008, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 25. marca 2013, č. k. 1CoE 4/2013-70, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej len súd prvého stupňa) uznesením z 10. 08. 2012, č. k. 8Er 548/2008-36 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a súčasne ju zastavil. Súdnemu exekútorovi a ani oprávnenému nepriznal náhradu trov exekúcie. Rozhodol tak s poukazom na ustanovenie § 58 ods. 1 v spojení s § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Exekučný poriadok).

Krajský súd v Žiline (ďalej len odvolací súd) uznesením z 25. 03. 2013, č. k. 1CoE 4/2013-70 zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania a súčasne napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol s odôvodnením, že nedospel k záveru o potrebe obrátiť sa s predbežnou otázkou výkladu úniového práva na Súdny dvor Európskej únie.

Proti výroku uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, podal oprávnený odvolanie. Uviedol, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 205 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku – ďalej len O. s. p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), zlej interpretácie § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a je nepreskúmateľné. Upozornil, že súd ho nesprávne poučil o nemožnosti napadnúť výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolaním. Žiadal uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorému bola vec predložená na rozhodnutie o odvolaní oprávneného proti výroku odvolacieho súdu, ktorým jeho návrh na prerušenie konania zamietol, skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať (§ 103 O. s. p.), pričom dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý odstrániť nemožno.

Podľa § 201 veta prvá O. s. p., účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

I keď Občiansky súdny poriadok výslovne nevypočítava procesné podmienky konania, možno z neho vyvodiť, že procesné podmienky sú také vlastnosti súdu a účastníkov konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania, vyplývajúci zo základných ustanovení O. s. p. (prvá hlava prvej časti O. s. p.). Na strane súdu k podmienkam konania patria také jeho vlastnosti, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu konať a vydať rozhodnutie. Takouto vlastnosťou je nepochybne aj funkčná príslušnosť, úprava ktorej dáva odpoveď na otázku, ktorý súd je príslušný konať a rozhodovať o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie určitej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

V prejednávanej veci odvolanie oprávneného smeruje proti uzneseniu, ktorým krajský súd v odvolacom konaní nevyhovel jeho návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Podľa § 10 ods. 1 O. s. p., krajské súdy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam

okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O. s. p., o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Citované zákonné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku upravujú funkčnú príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na konanie o veci tak, že najvyšší súd je oprávnený rozhodovať o odvolaniach ako riadnych opravných prostriedkoch vtedy, ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa. Spôsobilým predmetom odvolacieho konania sú preto len rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 201 O. s. p.).

Rozhodnutie krajského súdu o nevyhovení návrhu oprávneného na prerušenie konania, vydané v priebehu odvolacieho konania, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale bezpochyby sa jedná o rozhodnutie odvolacieho súdu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 211 ods. 1, výslovne predpokladá rozhodovanie odvolacieho súdu napr. aj o návrhoch podľa § 138 ods. 1, vrátane tých, o ktorých nerozhodol súd prvého stupňa. Odvolací súd sa však pri takomto rozhodovaní nestáva súdom prvého stupňa, ale zostáva súdom odvolacím. Navyše, podľa § 202 ods. 3 písm. o/ O. s. p., odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa zamietol návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., a teda aj keby o návrhu rozhodol súd prvého stupňa, proti jeho rozhodnutiu by v takomto prípade odvolanie prípustné nebolo. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že napadnuté uznesenie krajského súdu ako súdu odvolacieho, chybné poučenie o neprípustnosti odvolania proti tomuto rozhodnutiu neobsahuje.

Oprávnený napadol uznesenie krajského súdu odvolaním v konaní, v ktorom tento nepostupoval ako súd prvého stupňa, ale ako súd odvolací, pretože s vecou súvisiaci spis mu bol predložený za účelom preskúmania rozhodnutia vydaného súdom prvého stupňa. S poukazom na uvedené, funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rozhodovanie o odvolaní oprávneného daná nie je.

Podľa § 103 O. s. p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 veta prvá O. s. p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Keďže na prejednanie odvolania podaného oprávneným proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je daná funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. V súlade s § 104 ods. 1 v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p., bolo preto potrebné konanie o tomto opravnom prostriedku zastaviť bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p. (per analogiam). Oprávnený zavinil, že konanie muselo byť zastavené. I keď v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. v takomto prípade povinný má právo na náhradu trov tohto konania, súd mu náhradu nepriznal, keďže mu žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 28. februára 2014

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová